

Linking The Best

STPIA National Network

انجمن بر این باور است که کنفرانس سالیانه به تدریج در حال تبدیل شدن به یکی از موثرین رویدادها و برنامه‌ها در سطح ملی می‌باشد. بدیهی است تداوم این مسیر در گرو مشارکت و همراهی کلیه ذی‌نفعان به شکل‌های مختلف از جمله همکاری در برگزاری و اجرای کنفرانس، سخنرانی، ارسال مقاله و حضور در آن خواهد بود. امسال نیز مثل همیشه منتظر حضور پررنگ تک‌تک شما عزیزان در **۱۷ و ۱۸ آبان ماه در شهر زیبای یزد** هستیم.

علی معتمدزادگان

رئیس هیأت مدیره انجمن
amotgan@yahoo.com

سومین کنفرانس ملی انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران که به میزبانی پارک علم و فناوری یزد برگزار می‌شود، فرصتی استثنایی برای هم‌افزایی و تقویت شبکه نوآوری ایران خواهد بود.

اگرچه انجمن این رویداد را سالانه برگزار می‌نماید، لیکن کل اجزای زیست بوم چه از نوع دولتی و چه خصوصی بهره‌بردار اصلی آن می‌باشند.

خوشبختانه، استقبال کم‌نظیر حامیان از کنفرانس و دریافت مقالات پر تعداد و با کیفیت نشان از توجه و مشارکت سازمان‌ها و متخصصین حوزه نوآوری و فناوری به این رویداد ملی دارد.

مقاله

Article

سید امین عظیمی

کارشناس سرمایه‌گذاری خطرپذیر

sey.aminazimi@gmail.com

نقش منابع انسانی

در توسعه نوآوری

توسعه نوآوری منطقه‌ای به معنای ایجاد یک اکوسیستم نوآوری در یک منطقه یا ناحیه خاص است که با همکاری و ارتباط نهادها و سازمان‌ها، افراد، صنایع و دانشگاه‌ها، فرآیندها و فناوری‌ها را ارتقاء می‌دهد. هدف اصلی توسعه نوآوری منطقه‌ای، افزایش توانمندی‌ها و افکار نو در یک منطقه است تا باعث ایجاد اشتغال، ارتقاء سطح زندگی مردم و توسعه اقتصادی منطقه شود.

نقش منابع انسانی در توسعه نوآوری منطقه‌ای بسیار حائز اهمیت است. افراد با توانمندی‌ها، دانش، مهارت‌ها و خلاقیت‌های خود می‌توانند به شکل قابل‌توجهی در فرآیند نوآوری و توسعه منطقه‌ای سهم‌دار باشند.

منابع انسانی در توسعه نوآوری منطقه‌ای عبارت است از:

- ارتقای دانش و مهارت‌ها: منابع انسانی با ارتقای دانش و مهارت‌های خود، توانایی‌های لازم برای ایجاد و پیاده‌سازی ایده‌های نوآورانه را تقویت می‌کنند. ارتقای دانش فنی، مدیریت، بازاریابی و دیگر زمینه‌های مرتبط باعث افزایش توانایی‌های نوآوری در منطقه می‌شود.
- تشویق به خلاقیت و ابتکار: منابع انسانی با تشویق به خلاقیت، تفکر خوب و ابتکار در ایجاد راهکارهای جدید و نوآورانه در مواجهه با چالش‌ها کمک می‌کنند. ترکیب ایده‌های جدید و متنوع از افراد مختلف می‌تواند به افزایش نوآوری منطقه‌ای منجر شود.
- همکاری و تعامل: توسعه نوآوری اغلب نیازمند همکاری و تعامل میان افراد مختلف است. منابع انسانی با ایجاد فرهنگ همکاری، تیم‌بندی و تعامل میان اعضای جامعه محلی و کسب و کارها، زمینه‌های مناسبی را برای تولید نوآوری فراهم می‌کنند.
- اداره منابع انسانی مناسب: اداره منابع انسانی به‌طور حساس و کارآمد باعث افزایش تعهد و رضایت افراد، کاهش نوسانات کاری و افزایش پایداری کارکنان می‌شود. این عوامل باعث ایجاد یک محیط مناسب برای نوآوری و توسعه منطقه‌ای می‌شوند.
- آموزش و پژوهش: تربیت نیروهای متخصص و آموزش افراد در زمینه‌های مختلف علمی و فنی، از جمله عوامل کلیدی در توسعه نوآوری منطقه‌ای است. ایجاد مراکز پژوهشی و آموزشی قوی در منطقه می‌تواند به توسعه دانش و فناوری در آن کمک کند.
- جذب و حفظ استعدادها: جذب و حفظ افراد با استعداد و توانمند به منطقه، منجر به افزایش پتانسیل نوآوری و توسعه آن خواهد شد. ایجاد محیطی جذاب و موفق برای افراد باعث می‌شود که در منطقه بمانند و به توسعه آن کمک کنند.

به‌طور کلی، منابع انسانی به عنوان محوری مهم در توسعه نوآوری منطقه‌ای عمل می‌کنند و نقش بسزایی در ایجاد یک اکوسیستم نوآوری پایدار و موفق دارند.

در شهر جهانی یزد، دیدار کاربزرگ کویر پارک علم و فناوری

شما خوبان را، چشم در راهیم

سید حبیب الله میر غفوری
رئیس پارک علم و فناوری یزد

دیدار ما: ۱۷ و ۱۸ آبان ۱۴۰۲
مکان: پارک علم و فناوری یزد

آموزش در عصر اقتصاد نوآوری بنیان

21ST CENTURY TEACHER

لذا آموزش در عصر اقتصاد مبتنی بر نوآوری باید بر تجهیز دانش‌آموزان به دانش، مهارت‌ها و ذهنیت لازم برای پیشرفت در جهانی همیشه در حال تغییر تمرکز کند. تحقق این امر، مستلزم تغییر به سمت رویکردهای یادگیری پویا، شخصی‌سازی شده و مبتنی بر تجربه به جای رویکرد سنتی آموزش استاندارد برای همه است.

در عصر نوآوری آموزش گیرندگان به معلم-مربیانی نیاز دارند که به توانایی‌شان برای دیدن چندباره جهان از زوایای گوناگون، باور داشته باشند تا دانش‌آموز/دانشجو بتواند آنچه را هرگز وجود نداشته تصور، شجاعانه چیزهای به ظاهر غیرممکن را دنبال و افق‌های نو را به روی خود باز کند. مبتکران فردای هر جامعه‌ای، امروز در سالن‌های مدارس و دانشگاه‌های آن جوامع قدم می‌زنند کافی است آنها را طوری آموزش دهیم که توانایی و قابلیت توانمندی خودشان را یافته و به آن ایمان بیاورند.

باید توجه داشت هرچند آموزش فنی در کسب‌وکارهای مدرن نقش حیاتی دارد اما موفقیت یا شکست یک سازمان/شرکت کسب‌وکار تا حدود زیادی به مهارت‌های نرمی وابسته است که در سیستم‌های آموزشی سنتی تاکید زیادی روی آنها نیست.

در چنین فضایی، نوآوری به مایه حیات رشد اقتصادی تبدیل شده و کشورهایی که می‌توانند از قدرت نوآوری استفاده کنند، مزیت رقابتی قابل توجهی به دست می‌آورند. در این یادداشت کوتاه به طور اختصار به ویژگی‌های کلی سیستم آموزشی مورد نیاز جوامع دانش‌محور و نوآوری بنیان اشاره می‌شود. سیستم آموزشی زمانی می‌تواند نوآوری را در جامعه تقویت کند که به دانش‌آموز و دانشجو چگونگی اندیشیدن خلاقانه، نقادانه و واگرا را یاد داده، روحیه کارآفرینی و همکاری بین دانش‌آموزان/دانشجویان را پرورش داده و همچنین فرصت‌هایی را برای یادگیری بین رشته‌ای فراهم کند تا افراد در معرض مسایل مختلف و زمینه‌های علمی متنوع قرار گرفته توانایی رویارویی با چالش‌های نوظهور را پیدا کنند.

بدین صورت چراغ ایده‌پردازی روشن و پتانسیل نوآوری در جامعه آزاد شده و بزرگ‌ترین چالش‌های جامعه را به روش‌های عموماً پیش‌بینی‌نشده برطرف می‌شوند.

مقاله

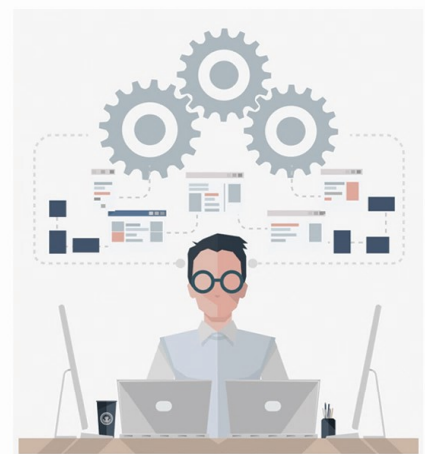
Article

بابک مختاری

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

bmokhtari@scu.ac.ir

سیستم‌های آموزشی مبتنی بر نیازهای انقلاب صنعتی دوم در ۱۲۰ سال گذشته با تقویت رشد فکری، توسعه علمی و پیشرفتهای فناورانه، نقشی محوری در شکل دادن به جوامع جدید ایفا کرده‌اند. با این حال، در سال‌های اخیر، تغییر قابل توجهی در اقتصاد و شیوه تولید جوامع صورت گرفته و اقتصاد مبتنی بر نوآوری و دانش اهمیت زیادی پیدا کرده است.

اقتصاد مبتنی بر نوآوری با توسعه سریع فناوری، ارزش فزاینده مالکیت معنوی و نیاز دائمی به راه‌حل‌های خلاقانه برای مشکلات پیچیده تعریف می‌شود.

THE 21ST CENTURY SKILLS

How soft skills can make all the difference in the digital era

The Next Society

یادداشت
NOTES

سخنران کلیدی

سومین کنفرانس ملی
انجمن علمی پارک‌های فناوری
و سازمان‌های نوآوری ایران

۱۷ و ۱۸ آبان ۱۴۰۲
پارک علم و فناوری یزد

یحیی پالیزدار

عضو هیئت علمی پژوهشگاه مواد و انرژی
و مدیرعامل صندوق سرمایه‌گذاری
خطرپذیری گروه فولاد مبارکه

عنوان سخنرانی:

تاثیر ایجاد اکوسیستم
نوآوری شرکتی در توسعه
منطقه‌ای

تنوع بخشی به پارک‌های علم و فناوری و خصوصی سازی

- PUBLIC
- PRIVATE
- PARTNERSHIP

به علاوه، با پیشرفت حاصل شده در زمینه‌ی دانش شتابدهی کسب‌وکارهای نوآور و استارت‌آپی، فرصت‌های جدیدی برای ورود بازیگران جدید جوان و خلاق به حوزه‌های چالشی فراهم آمده است.

در واقع، بسیاری از شرکت‌های خصوصی بزرگ دنیا، با ایجاد یا حضور در پارک‌های علم و فناوری، مراکز نوآوری یا شتابدهی، خود را در مسیر جریان نوآوری قرار می‌دهند و به این ترتیب، علاوه بر رفع نیازهای فناورانه‌ی خود، بازارهایی تازه برای فعالیت و خلق ارزش یافته و یا حتی ایجاد می‌کنند.

ایجاد پارک‌های خصوصی می‌تواند کمک بسیار ارزشمندی در جهت رشد و توسعه کسب و کارهای شرکت‌های رشد یافته و بالغ باشد. خروجی این فرآیند شرکت‌هایی با ارزش اقتصادی بالاتر خواهد بود که توانایی تولید ارزش افزوده بالاتر و فعالیت در مقیاس بزرگتر را دارند.

همچنین، از دیگر دلایل مهم این عقب‌ماندگی، به نقش پررنگ دولت و نقش آفرینی ضعیف بخش خصوصی در اقتصاد باز می‌گردد. در واقع این موازنه قدرت نامتوازن، موجب کاهش تعامل و نقش آفرینی بخش خصوصی شده است و از موانع جدی بر سر راه توسعه اقتصادی به حساب می‌آید.

در گذشته، مجموعه‌ی توانمندی‌های شرکت‌های بزرگ، متمرکز در درون سازمان آن‌ها بود ولی امروزه هم از نظر خدمات و این شرکت‌ها به شرکت‌های حرفه‌ای کوچک و بزرگ همکار است.

به این ترتیب، در دو دهه‌ی اخیر، موضوع نوآوری باز، محلی برای ورود شرکت‌های جوان به زیست‌بوم نوآوری از طریق شرکت‌های بزرگ‌تر شده است.

مقاله
Article

صدیقه مزینانی

مدیر تحقیق و توسعه
گروه صنعتی جهان صادرات
mazinanim@gmail.com

علل زیادی برای ضعف در توسعه‌ی صنعتی اقتصادی در کشور بیان شده و تحلیل‌های زیادی در این خصوص صورت گرفته است که از جمله‌ی این علل می‌توان به ضعف در قوانین، سیاستگذاری نبود اولویت‌بندی مشخص و بدون توسعه با توجه به ظرفیت‌ها و محدودیت‌های کشور، تداخل و موازی‌کاری در بدنه‌ی دولتی و فضای نامناسب و غیرشفاف حاکم بر اقتصاد کلان اشاره کرد که همگی موجب کاهش سهولت فضای کسب‌وکار و رقابت‌پذیری اقتصادی پایین شده‌اند.

معرفی حامیان مالی کنفرانس

سازمان تجاری‌سازی فناوری
و اقتصاد دانش بنیان

صندوق پژوهش و فناوری هرمزگان

پارک علم و فناوری هرمزگان
Hormozgan Province
Science & Technology Park

AMIN
Tile Co

صندوق پژوهش و فناوری استان یزد

شرک علمی و تحقیقاتی اصفهان

پارک ملی علم و فناوری کشاورزی و منابع طبیعی

گروه بیتنگامان
(تعاونی)

پارک علم و فناوری گلستان
Golestan Science & Technology Park

پارک علم و فناوری

پارک علم و فناوری

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پارک علم و فناوری خراسان جنوبی

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پارک علم و فناوری استان سیستان و بلوچستان

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پارک علم و فناوری
کهگیلویه و بویراحمد

مرکز خلاقیت و نوآوری
شهرداری یزد

پارک فناوری اطلاعات و ارتباطات

پارک فناوری و نوآوری صنعت نفت
Petroleum Industry Innotech Park

پارک فناوری پردیس
منطقه فناوری هشتاد و پنج
PARDIS
Technology Park
IRAN SILICON VALLEY

پارک زیست فناوری خلیج فارس قشم
Qeshm Persian Gulf Biotechnology Park

پارک علم و فناوری کردستان

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

مؤسسه آموزش عالی امام جواد (ع)

صندوق پژوهش و فناوری مازندران

پارک علم و فناوری دانشگاه سمنان

پارک علم و فناوری گاه‌نیرو

3rd NATIONAL CONFERENCE
Iran Association of Science Parks
and Innovation Organizations (STPIA)

۳ سوّمین کنفرانس ملی
انجمن علمی پارک‌های فناوری و سازمان‌های نوآوری ایران
با مشارکت اجزای زیست بوم نوآوری و فناوری کشور

توسعه نوآوری منطقه‌ای؛ نقش دولت، بخش خصوصی و جامعه
Regional Innovation Development:
The Role of Government, University, Private Sector and Society

محورهای کنفرانس

1. The Quadruple Helix model of government, private sector, university and society in the development of regional and national innovation
2. Foresight; challenges and opportunities of the innovation ecosystem and its role in science technology and innovation policy making
3. Innovation in national development plans and the seventh development plan of the country
4. The function of governance elements in the development of regional innovation
5. The function of educational systems in the development of innovation; The need to change the approaches from research-oriented to demand-oriented
6. Society, culture and innovation; The role of non-governmental organizations, technology donors and local industries in the development of regional innovation
7. Human resources in innovation organizations
8. Technology companies, stock market and capital market
9. Diversification of science and technology parks and their privatization
10. Private and semi-private financial institutions in the innovation ecosystem; past, present and future
11. Revision of technology development processes; Networking in the innovation ecosystem

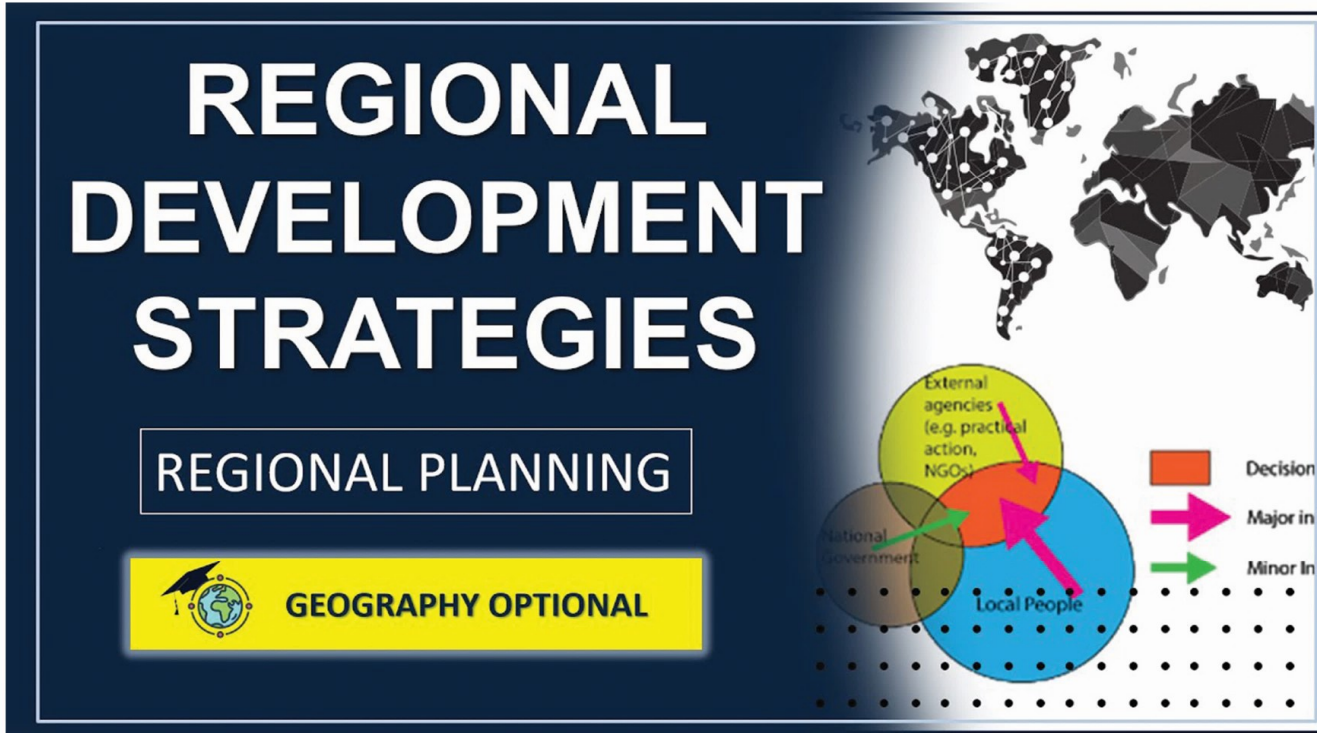
۱. مدل همکاری چهار جانبه دولت، بخش خصوصی، دانشگاه و جامعه در توسعه نوآوری منطقه‌ای و ملی
۲. آینده‌نگاری؛ چالش‌ها و فرصت‌های زیست بوم نوآوری و نقش آن در سیاست گذاری علم، فناوری و نوآوری
۳. نوآوری در برنامه‌های ملی توسعه و برنامه هفتم توسعه کشور
۴. کارکرد عناصر حکمرانی در توسعه نوآوری منطقه‌ای
۵. نقش نظام‌های آموزشی در توسعه نوآوری؛ لزوم تغییر رویکرد از پژوهش محوری به تقاضا محوری
۶. جامعه، فرهنگ و نوآوری؛ نقش انجمن‌های مردم نهاد، خیرین فناوری و جوامع محلی در توسعه نوآوری منطقه‌ای
۷. منابع انسانی در سازمان‌های نوآوری
۸. شرکت‌های فناور، بورس و فرا بورس
۹. تنوع بخشی به پارک‌های علم و فناوری و خصوصی سازی
۱۰. نهادهای مالی خصوصی و نیمه خصوصی در زیست بوم نوآوری، گذشته، حال و آینده
۱۱. بازنگری در فرآیندهای توسعه فناوری؛ شبکه سازی در زیست بوم نوآوری و فناوری

توسعه منطقه‌ای، کارکرد جدید نوآوری

مقاله

Article

حسین بختیاری

دانشجوی دکترای مدیریت فناوری
معاون فناوری پارک علم و فناوری استان البرز

bakhtiari4258@yahoo.com

وجود دانشگاه‌های متعدد در تمامی استان‌ها، توسعه پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد و شتابدهنده‌ها در کشور، افزایش فرهنگ فناوری و استارت‌آپی به دلیل برگزاری رویدادهای فناورانه در سراسر کشور طی چند سال اخیر، تغییر نگرش مدیران به مقوله نوآوری و اقتصاد دانش بنیان بدلیل نامگذاری‌های چندسال اخیر، اصلاح برخی قوانین و توسعه صندوق‌های پژوهش و فناوری شرایط اولیه مناسبی را برای ایجاد نوآوری منطقه‌ای ایجاد نموده است که با افزایش اختیارات دولت‌های محلی، ترغیب کارآفرینان منطقه‌ای و ایجاد روابط مناسب بین آن‌ها در تعامل با نظام نوآوری ملی، بهترین فرصت برای توسعه نوآوری منطقه‌ای را به وجود آورده است.

هرچند کشور ایران با توجه به تنوع جغرافیایی متفاوت و ظرفیت‌های متعدد همچون دریا، بیابان، کوهستان، توزیع جمعیت، تنوع فرهنگ، معدن، انرژی و جاذبه‌های گردشگری که اصلی‌ترین محرک‌های نوآوری هستند، می‌تواند چندین نظام نوآوری منطقه‌ای برای بهره‌برداری از آن‌ها داشته باشد اما متأسفانه بیشتر به توسعه ساختارهای ملی توجه شده و به توسعه منطقه‌ای و بکارگیری پتانسیل‌های هر منطقه در رشد و توسعه آن توجه زیادی نشده است.

برخی محققان نظام‌های نوآوری را دربردارنده کلیه عوامل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، سازمانی، نهادی و سایر عوامل اثرگذار بر توسعه، انتشار و بهره‌برداری از نوآوری می‌دانند. بازیگران متعددی همچون فناوران، دانشگاه، دولت و نهادهای نرم و سخت به‌طور نظام‌مندی همراه با روابط تعریف شده‌ای در منطقه جغرافیایی مشخصی نظام نوآوری آن منطقه را شکل می‌دهند. از آنجا که موفقیت یک نظام نوآوری در هر کشور به تلاش هر جز از آن برای رسیدن به اهداف سیستم بستگی دارد، مفهوم نظام نوآوری منطقه‌ای اهمیت ویژه‌ای می‌یابد و باعث می‌شود ظرفیت‌ها، فرصت‌ها و اولویت‌های منطقه رشد و در نهایت منجر به ایجاد مزیت‌های رقابتی پایدار در مناطق شود.

بیش از چهار دهه است که موضوع نظام‌های تولید محلی و توسعه منطقه‌ای اهمیت فزاینده‌ای به ابعاد جغرافیای اقتصادی داده است. یکی از راهکارهایی که کشورها برای شتاب دادن به رشد اقتصادی در نظر می‌گیرند توسعه نظام‌های نوآوری منطقه‌ای است در همین راستا کشورها در حال توسعه در شرق آسیا با شکل‌دهی و پرورش خوشه‌های صنعتی، تأثیرات چشمگیری در رشد و توسعه اقتصادشان داشته‌اند.

مقاله

Article

علیرضا جعفر

مدیر مرکز کارآفرینی شریف

ali.jafar@sharif.edu

در جستجوی تعریف یک «نقش کلیدی»

ماجرای همکاری دولت، بخش خصوصی، دانشگاه‌ها و جامعه تبدیل به معمایی شده که خیلی در مورد آن گفته و شنیده می‌شود اما جواب مشخص و اثبات‌شده ای برای آن هنوز شناسایی نشده است. وقتی هم به مطالعات آکادمیک این حوزه (با محوریت مارپیچ‌های سه‌گانه و چهارگانه) رجوع می‌گردد اکثراً با مدل‌های مفهومی عریض و طویلی دیده می‌شود که هر یک به دنبال راهی برای شکل‌دهی به همکاری بین اجزای تاثیرگذار در نظام‌های نوآوری ملی، منطقه‌ای و بخشی هستند.

تجربه ناحیه نوآوری شریف به عنوان یک زیست‌بوم نوآوری خودجوش و توسعه یافته در کشور شاید بتواند سرنخی را برای تعریف مدل‌های همکاری دولت، بخش خصوصی، دانشگاه و جامعه مشخص کند. سرنخی که صرفاً در طراحی فیزیکی ناحیه نوآوری شریف خلاصه نمی‌شود!

سرنخ اصلی را باید در واژه‌ای به نام «همنواسازی» یا **Orchestration** در زیست‌بوم‌های نوآوری جستجو کرد.

حضور و فعالیت شخصیت‌ها و نهادهایی در بدنه خود زیست‌بوم که سعی در ایجاد هم‌نوایی و هماهنگی بین سایر بازیگران را دارند. این افراد یا مجموعه‌ها نه نقش واسطه‌گری دارند و نه مدیر یا کنترل‌کننده شرایط هستند. این‌ها افراد یا مجموعه‌هایی هستند که سایر بازیگران به عملکرد آن‌ها اعتماد دارند و این اعتماد طی چندین سال با عملکرد مثبت آن‌ها شکل گرفته است. آن‌ها نه انتخابی هستند و نه انتصابی.

معمولاً شرکت‌های بزرگ، مراکز نوآوری با سابقه یا شخصیت‌های حقیقی موثر در زیست‌بوم‌های نوآوری، می‌توانند نقش همنواسازی را برعهده بگیرند (یا مانند پارک علم و فناوری شریف در توسعه زیست‌بوم ناحیه نوآوری شریف). وظایف این نقش شامل تسهیل‌گری در منابع و ارتباطات بین بازیگران، حل تنش‌های موجود در زیست‌بوم، ایجاد هماهنگی بین فعالیت بازیگران و جذب ظرفیت‌های جدید به زیست‌بوم نوآوری است. شاید بتوان سرنخ همکاری‌های کلان در توسعه نوآوری‌های ملی و منطقه‌ای را در تعریف نقش و عملکرد همنواسازان زیست‌بوم‌های نوآوری جستجو کرد.

KEY ROLE

نقش آفرینی دولت در شکل‌گیری و توسعه زیست بوم‌های نوآوری نپرس چرا نپرس چگونه؟!

مقاله

Article

مصطفی صفداری رنجبر

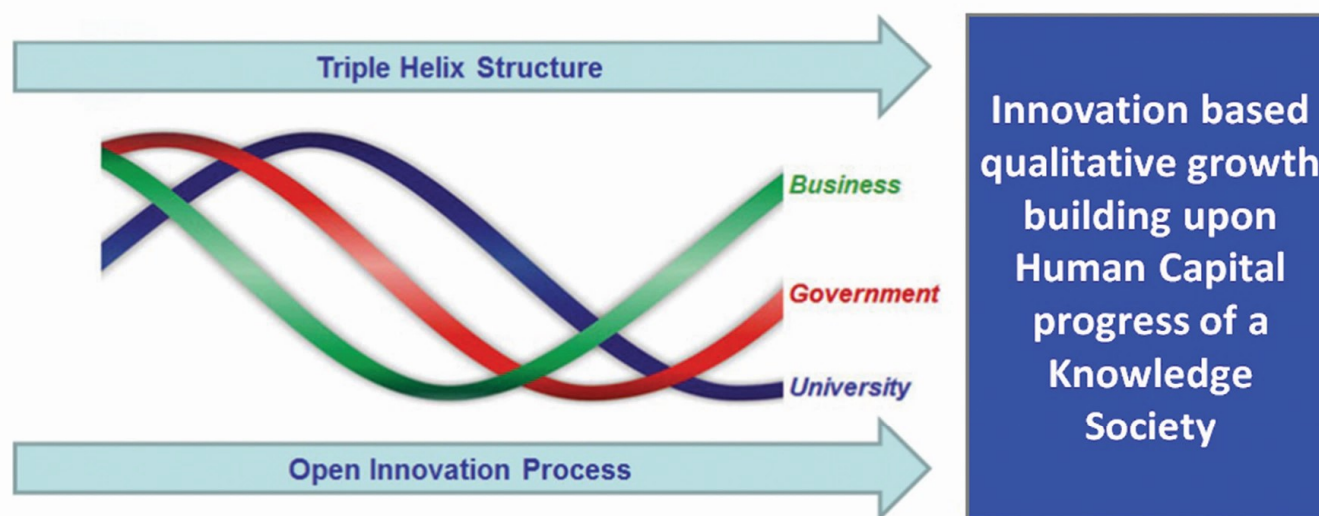
عضو هیات علمی دانشگاه تهران
و مشاور معاونت فناوری و نوآوری وزارت عتفMostafa.safdary@gmail.com
Mostafa.safdary@ut.ac.ir

گرچه برخی معتقدند که ویژگی خودساماندهی و خودتنظیمی زیست بوم‌ها به این معناست که نیازی به دخالت دولت‌ها در آنها نیست، اما اهمیت نقش دولت در شکل‌گیری و توسعه زیست بوم‌ها به ویژه در حوزه‌های نوظهور و با ریسک و عدم قطعیت بالا رو به فزونی است. در دیدگاه زیست بومی به نوآوری، دولت می‌تواند نقش توانمندساز، تسهیلگر، حامی، تنظیم‌گر و هماهنگ‌ساز را ایفا کند و این مهم‌ترین و کلیدی‌ترین کمک دولت‌ها به شکل‌گیری و توسعه زیست بوم‌های نوآوری است.

در زیست بوم‌های نوآوری نمی‌توان با سیاست‌های از پیش تعیین شده حکمرانی کرد، زیرا با یک سیستم زنده و پویا سروکار داریم که در مواجهه با شرایط جدید، مستعد تغییر و بنابراین نیازمند سیاست‌های جدیدی است که همگام با بقیه زیست بوم تکامل پیدا کند (هم تکاملی نوآوری‌های سیاستی و نوآوری‌های فناورانه).

در همین راستا، سیاستگذاری در زیست بوم نوآوری نیازمند تقسیم‌کار و همکاری بین سازمان‌های دولتی و بخش خصوصی است و از این رو است که حکمرانی همکارانه و مشارکتی به شیوه‌های گوناگون در زیست بوم نوآوری ملی و منطقه‌ای تحت حمایت‌های دولت‌ها در حال ظهور است. به همین دلیل، وظیفه دولت دیگر صرفاً مدیریت زیست بوم از طریق سازوکارهای تامین مالی یا ایجاد سازمان‌های دولتی نیست، بلکه شامل ایجاد بستر برای همکاری، هماهنگی و هم‌افزایی میان بازیگران مختلف زیست بوم می‌باشد.

رویکرد زیست بوم نوآوری بیشتر بر نقش کنشگران مختلف، روابط و تعاملات میان آنها و پویایی‌های شبکه‌ای از بازیگران متنوع تاکید دارد و در این میان نقش دولت را کمک به ایجاد و حفظ و ارتقای محیط دوستدار نوآوری و تسهیل نوآوری با تمرکز بر تقویت روابط میان کنشگران در نظر می‌گیرد. به بیان دیگر، در سیاست‌های نوآوری جدید، وظیفه دولت‌ها اجرای طرح‌هایی با تمرکز بر یک گونه خاص از کنشگران زیست بوم یا ایجاد خوشه‌ها در صنایع اولویت‌دار نیست، بلکه دولت‌ها به شکل‌گیری بن‌سازه‌ها و زیرساخت‌های همکاری در راستای نوآوری و توسعه فناوری کمک می‌کنند.

مقاله

Article

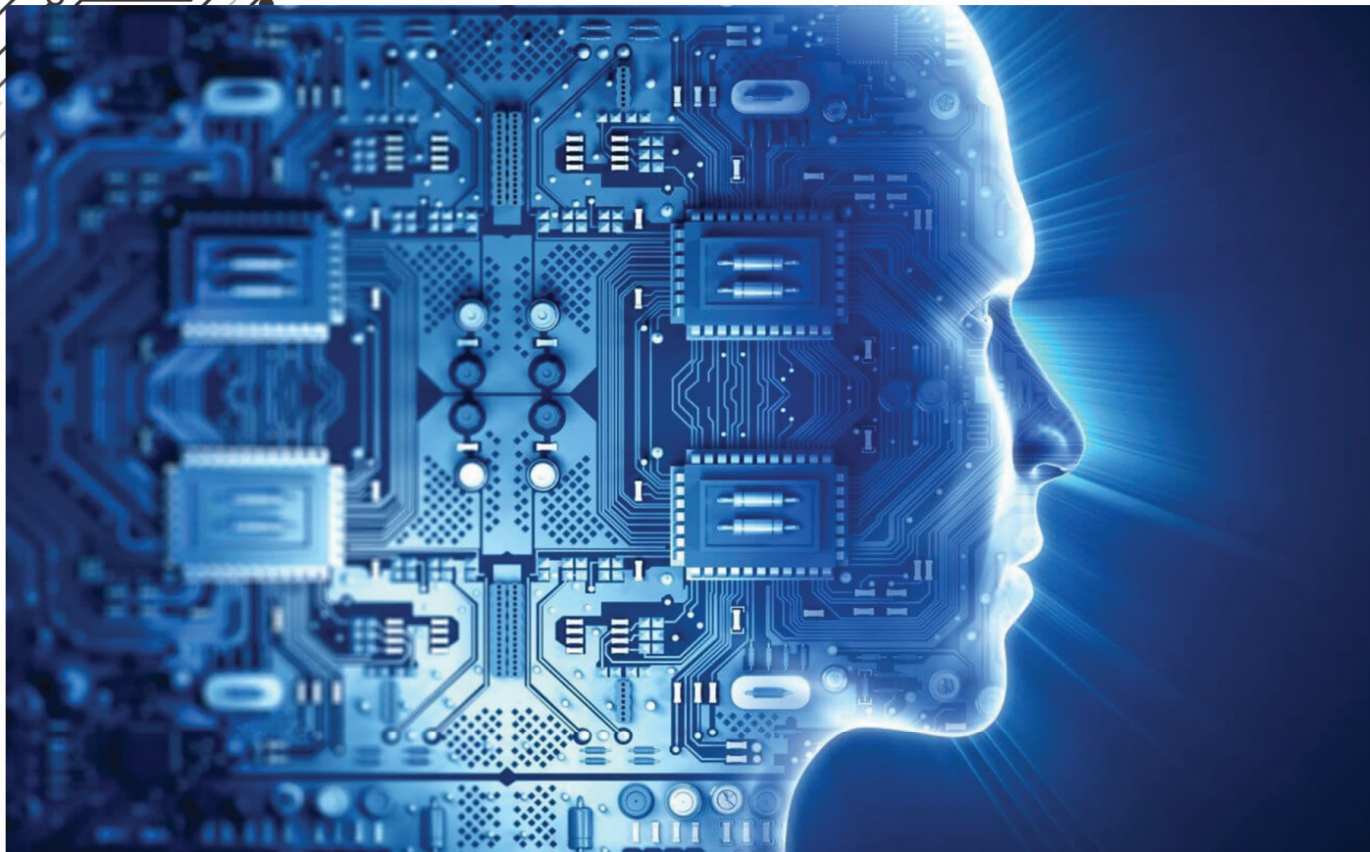
فرید شاهمرادی

مدیر کارخانه نوآوری زاهدان

farid.sh.68@gmail.com

کسب و کار فناور محور

بر محوریت فناور است یا فناوری؟

در کسب و کارهای فناور محور همانطور که از نامش پیداست، فرایند و تلاشی برای رسیدن به بهینه ترین مدل درآمدی با تاکید بر محصول ساخته و پرداخته شده بر پایه فناوری و با محوریت یک یا چند نفر فناور برنامه ریزی می‌گردد، که اتفاقاً داستان از همین عنوان آخر شروع می‌شود و در پی آن یکی از اصلی‌ترین چالش‌های منابع انسانی در زیست بوم فناوری و نوآوری پدید می‌آید.

در چیدمان و فرایند تدوین استراتژی شرکت‌ها مقوله منابع انسانی از اساسی‌ترین ستون‌های تدوین این برنامه راهبردی می‌باشد. بر همین اساس در زمان تدوین اهداف و برنامه‌های عملیاتی دارای اهمیتی در بخش منابع انسانی برای شرکت تدوین می‌گردد. به ویژه که در شرکت‌های دانش بنیان و فناور، اجرایی کردن مدیریت دانش که ماهیت اصلی شرکت‌های دانش بنیان نیز می‌باشد بر عهده حوزه تخصصی منابع انسانی شرکت می‌باشد.

پدیده ابهام در اولویت فناور یا فناوری در شرکت‌های دانش بنیان در شروع کسب و کار، تداوم و حتی خروج و افول کسب و کار به چشم می‌آید و شرکت را دچار چالش می‌کند. این اتفاق از آنجا سرچشمه می‌گیرد که بعضی از بنیانگذاران خود را صاحب ایده اولیه دانسته و مسیر را بر همین منوال ادامه می‌دهند و سهم و حق بیشتری از دیگران برای خود قابل تعریف دانسته و تمرکز بر اهداف مشترک سازمان را تحت شعاع قرار می‌دهند.

از لحاظ قانونی که ابزارهایی همچون قرارداد هم‌بنیانگذاران پیش از ثبت شرکت و تقسیم سهام، وظایف و چیدمان ساختاری و مدیریتی پس از ثبت شرکت برای کنترل این چالش در نظر گرفته شده، اما این چالش در زمان تصمیم‌گیری‌های مهم افراد بنیانگذار را دچار سوگیری می‌کند که بخش مدیریت منابع انسانی با تعریف درست فناوری، محصول و نقش هر یکی از مدیران و کارکنان شرکت (بنیانگذاران، فناوران و یا سهامداران و کارکنان) در پیشبرد برنامه راهبردی و استراتژیک شرکت، بر این چالش فائق آیند.

نقش انجمن‌های مردم نهاد،

فناوری و جوامع محلی

در توسعه نوآوری منطقه‌ای

مقاله

Article

اسماعیل پیر علی

رییس پارک چهار محال و بختیاری

esmaeil_pirali@yahoo.com

سازمان‌های مردم نهاد می‌توانند در شرکت‌های سرمایه‌گذار حوزه نوآوری سهامدار گردیده و نقش راهبری و مدیریت نیز داشته باشند. به طور کلی، باید در نظر داشت انجمن‌های مردم نهاد، خیرین فناوری و جوامع محلی در آینده از نظر انتخاب رسانه مناسب، جالب و موثر برای اجرای برنامه‌های خود، نوآوری بیشتری داشته باشند و در نتیجه به موفقیت بیشتر در مقابله با مشکلات کمک کنند.

اما شبکه‌سازی، خوشه‌بندی و کار تیمی موثر بین ذینفعان همچنین توسعه قابلیت‌ها یا آموزش برای بهبود مستمر، برنامه‌ریزی مالی خوب و همچنین مشاوره مداوم یا تسهیل و حمایت بسیار نیز مورد نیاز است. مراکز نوآوری می‌توانند بخش زیادی از نیازهای شهروندان را احصا نموده و به تناسب آن راهکارهای نوآورانه و خلاقانه ارائه نمایند.

همانطور که سازمان‌های غیردولتی نقش مهمی در آغاز و حمایت از پایداری از طریق برنامه‌ها و مداخلات خود ایفا می‌کنند، مشارکت سایر ذینفعان را هم به دنبال خود خواهد داشت و اعتماد و اطمینان بیشتر اثر بخشی را تضمین می‌نماید. علاوه بر این، نظارت و ارزیابی مستمر باید توسط سازمان‌های غیردولتی انجام شود تا مشخص شود که هر برنامه یا استراتژی اجرا شده چقدر در توسعه نوآوری منطقه‌ای تأثیر دارد.

اگرچه انجمن‌های مردم نهاد، خیرین فناوری و جوامع محلی نقش مهمی در تسهیل پایداری استراتژی‌های توسعه نوآوری منطقه‌ای ایفا می‌کنند.

در نظریه‌های اقتصادی، اقتصاددانان عوامل موثری از جمله منابع طبیعی، اقلیم، جغرافیا و فرهنگ را در توسعه اقتصادی کشورها دخیل می‌دانند. هرچند تمامی این مولفه‌ها اثرگذار می‌باشند ولی توسعه نهادهای اجتماعی فراگیر، نقش موثرتری در توزیع ثروت و توسعه کشورها خواهد داشت.

سازمان‌های غیردولتی با کمک به جوامع در بکارگیری توسعه منابع اجتماعی، سرمایه‌های طبیعی و انسانی، نقش مهمی در توسعه نوآوری ایفا می‌کنند.

افزایش دانش و مهارت همراه با تشویق مردم به شرکت در فعالیت از ارکان مهم توسعه نوآوری منطقه‌ای محسوب می‌گردد. مشارکت در این فعالیت‌ها موجب تقویت انجمن‌های مردم نهاد، خیرین فناوری و جوامع محلی می‌شود که در نهایت منجر به توسعه نوآوری دراز مدت و سازگار با شرایط جامعه می‌شود.

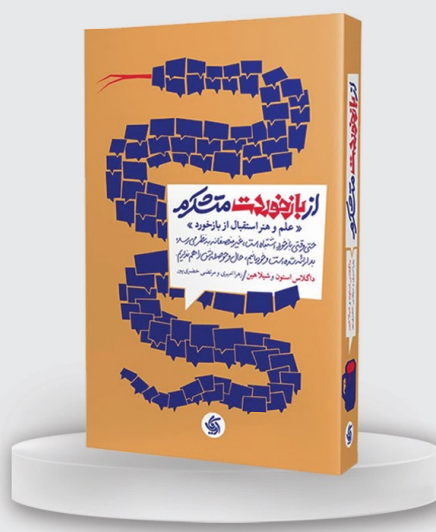
بنیاد حامیان علم و فناوری ایران

کتاب از بازخورد متشکرم

((علم و هنر استقبال از بازخورد))

خوانندگان با پذیرش بازخورد به عنوان فرصتی برای رشد و به کارگیری اصول کتاب، می‌توانند روابط شخصی و حرفه‌ای خود را تقویت کنند. این کتاب در تابستان ۱۴۰۲ با ترجمه زهرا امیری و مرتضی خضری‌پور توسط انتشارات آریانا قلم منتشر شده است.

آنها بازخورد مبتنی بر ارزیابی را کاملا ضروری می‌دانند، اما معتقدند اگر این نوع بازخورد به طور سازنده ارائه نشود، می‌تواند انگیزه را کاهش دهد. در این کتاب، استون و هین جنبه‌های عاطفی و روان‌شناختی دریافت بازخورد را بررسی و تأثیری که این موارد بر تصور از خود و روابط ما می‌تواند داشته باشد را برجسته می‌کنند. کلام آخر اینکه کتاب "از بازخورد متشکرم: علم و هنر استقبال از بازخورد" منبعی ارزشمند برای افرادی است که به دنبال بهبود توانایی خود در ارائه و دریافت بازخورد هستند. استون و هین درک جامعی از پویایی بازخورد و استراتژی‌های عملی را برای مدیریت واکنش‌های احساسی و مکالمات سازنده ارائه می‌کنند.

آنها استدلال می‌کنند که درک انواع مختلف بازخورد و واکنش‌های احساسی ما به آنها، برای پذیرش بازخوردها بسیار مهم است. به عقیده استون و هین، مشکلات زمانی به وجود می‌آیند که ارائه دهنده بازخورد و گیرنده آن، بازخورد را متفاوت تفسیر کنند. نویسندگان معتقدند بازخورد مبتنی بر قدردانی اغلب برای ایجاد انگیزه بسیار مناسب است. از سوی دیگر، از نظر نویسندگان بازخورد مریبگری باید بر رفتار و عملکرد مبتنی و متمرکز باشد زیرا اگر این بازخورد جنبه شخصی پیدا کند عملاً به صورت بازخورد ارزیابی یا قضاوتی تلقی شده و با کاهش اعتماد به نفس گیرنده بازخورد، اثربخشی آن را به صفر رسانده و شاید هم تأثیر منفی در بهبود رفتار و عملکرد شخص داشته باشد.

معرفی کتاب

book introduction

بابک مختاری

عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

bmokhtari@scu.ac.ir

این کتاب نوشته داگلاس استون و شیلا هین، دیدگاهی روشنگرانه و قابل درک برای ارائه و دریافت اثرگذار بازخورد ارائه می‌دهد. نویسندگان در این کتاب، استدلال می‌کنند که بازخورد فرآیندی دوطرفه است و اثرگذاری سازنده آن زمانی محقق می‌شود که هم ارائه دهنده و هم گیرنده بازخورد، درک درستی از پیام و نحوه ارائه و دریافت آن داشته باشند. کتاب با برجسته کردن چالش‌هایی که افراد هنگام دریافت بازخورد با آن مواجه هستند؛ آغاز می‌شود. استون و هین اذعان دارند که بازخورد اغلب با حالت تدافعی یا حتی خشم فرد گیرنده بازخورد مواجه می‌شود و این مساله فرآیند یادگیری مختل می‌کند.

اعضای محترم انجمن علمی پارک‌های فناوری سازمان‌های نوآوری ایران

حضور حداکثری برای به رسمیت رسیدن جلسه مجمع و اعلام کتبی مشخصات نماینده قانونی اعضای حقوقی به دبیرخانه انجمن جهت سهولت تنظیم مستندات قانونی موجب امتنان خواهد بود.

بدینوسیله به اطلاع می‌رساند که مجمع عمومی انجمن عادی بطور فوق العاده همزمان با برگزاری سومین کنفرانس ملی در تاریخ:

۱۷ آبان ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۳۰ الی ۱۹:۳۰

**یزد، خیابان شهید مطهری، مرکز فناوری اقبال
(پارک علم و فناوری یزد)، ساختمان شهید احمدی
روشن، سالن آفرینش**

برگزار می‌گردد. لذا، از اعضای پیوسته حقیقی و حقوقی انجمن جهت شرکت در مجمع دعوت به عمل می‌آید.

جزئیات برنامه مجمع عمومی، در تارنمای انجمن به آدرس www.stpia.ir در دسترس می‌باشد.

آدرس: مازندران، ساری، کوی طبرستان، میدان شهید شیراوژن، پارک علم و فناوری مازندران، طبقه سوم، دبیرخانه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران

کد پستی: ۴۸۱۶۸۴۵۱۵۵

تلفن: ۰۱۱۳۳۱۰۹۵۹۹

فکس: ۰۱۱۳۳۲۰۸۲۹۹

سایت: www.stpia.ir

پست الکترونیک: stpia.mails@gmail.com

صاحب امتیاز نشریه نو: فصلنامه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران
مدیر مسئول: دکتر علی معتمدزادگان
سردبیر: دکتر مصطفی کریمیان اقبال
اعضای هیأت تحریریه: دکتر مجید الیاسی
دکتر علی باستی . دکتر بابک مختاری
دکتر علی معتمدزادگان . دکتر مصطفی کریمیان اقبال
دبیرخانه انجمن: دکتر مجید الیاسی
مهندس فاطمه عباسی . مهندس مهسا اکبری
طراح جلد و صفحه آرای: مهندس حکیمه عبدیان

STPIA.ir

فصلنامه انجمن علمی پارکهای فناوری و سازمانهای نوآوری ایران

مهر ماه ۱۴۰۲ . سال چهارم . شماره ۷

No. 7 . Vol 4 . September 2023

انجمن علمی پارک های فناوری و سازمان های نوآوری ایران عضو می پذیرد....

قابل توجه:

- پارک های علم و فناوری
- مراکز رشد دانشگاهی
- صندوق های پژوهش و فناوری
- شتابدهنده ها و باشگاه های کارآفرینی
- شرکتهای خدماتی حوزه نوآوری
- سرمایه گذاران ریسک پذیر
- شخصیت های حقیقی حوزه نوآوری
- دانشجویان

www.stpia.ir

@stpia.ir

